

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.671 van 17 juni 2003
in de zaak A.124.255/XIV-10.937.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat B. VRIJENS,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Kortrijksesteenweg 551

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 11 januari 1962 en van Tsjechische nationaliteit, op 22 juli 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 9 april 2002 tot weigering van regularisatie;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 26 juli 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 14 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 14 mei 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat K. DE PAEPE die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker dient op 29 januari 2000 een regularisatieaanvraag in op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, meer bepaald op grond van artikel 2, 4/.

1.2. Op 10 december 2001 verleent de tweede Kamer van de Commissie voor regularisatie een gunstig advies betreffende de aanvraag van verzoeker.

1.3. Op 9 april 2002 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van regularisatie. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“(…)

Overwegende dat de 2de Nederlandstalige Kamer van de Commissie voor Regularisatie overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van sommige categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk een gunstig advies voor beslissing inzake uw aanvraag tot regularisatie heeft verstrekt, door u ingediend bij de Burgemeester te GENT op 29 januari 2000, en dat het nummer 90002000012900932 draagt;

Overwegende dat u zich bij uw regularisatieverzoek beriep op het criterium van artikel 2, 4/ van de wet van 22 december 1999, te weten dat u humanitaire redenen meent te kunnen laten gelden en duurzame sociale bindingen in het land zou hebben ontwikkeld;

Overwegende dat het verzoek eveneens werd ingediend voor uw echtgenote, Mevrouw XXX, en uw kinderen XXX, XXX en XXX; dat uw zoon XXX ook een eigen verzoek heeft ingediend met het nummer 90002000012900931; dat voor dit verzoek een afzonderlijk advies en een afzonderlijke beslissing wordt genomen;

Overwegende dat verzoeker die zich beroept op het hebben ontwikkeld van duurzame sociale bindingen en humanitaire redenen eveneens dient te voldoen aan één der verblijfsvoorwaarden gesteld in artikel 9, 9/ van de wet van 22 december 1999;

Overwegende dat volgens artikel 9, 9/ van de wet van 22 december 1999 verzoeker die zich beroept op artikel 2, 4/ van dezelfde wet van 22 december 1999 dient aan te tonen dat zijn of haar aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan zes jaar, of tot meer dan vijf jaar voor een gezin met minderjarige kinderen die op 1 oktober 1999 in België verblijven en die de leeftijd hebben om naar school te gaan, en/of in voorkomend geval, het bewijs dat verzoeker wettig in België verbleven heeft en/of een schriftelijke verklaring waaruit blijkt dat verzoeker in de loop

van vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag geen bevel gekregen heeft om het grondgebied te verlaten;

Overwegende dat er sprake is van minderjarige kinderen die op 29 januari 2000 de leeftijd hebben om naar school te gaan, en op 1 oktober 1999 in België verbleven;

Overwegende dat u derhalve dient aan te tonen dat op het ogenblik van de aanvraag uw aanwezigheid in België derhalve teruggaat tot meer dan vijf jaar; dat u evenwel slechts in augustus 1998 in België arriveerde, zodat u niet op 29 januari 2000 kan aantonen reeds vijf jaar in België te verblijven;

Overwegende dat u in de vijf jaar voorafgaand aan 29 januari 2000 wel degelijk een bevel ontvangen hebt om het grondgebied te verlaten, met name op 28 oktober 1998 en 7 juni 1999;

Overwegende dat evenmin een bewijs voorligt dat u genoten hebt van een wettig verblijf in de zin van artikel 9, 9/ van de wet van 22 december 1999 op het ogenblik van dit verzoek;

Overwegende dat derhalve geen bewijs voorligt dat u voldoet aan één der voorwaarden van artikel 9, 9/ van de wet van 22 december 1999;

Overwegende dat de bevoegde Kamer van de Commissie voor Regularisatie eveneens vaststelt dat u niet aan deze verblijfsvoorwaarden voldoet; dat de bevoegde Kamer wel stelt dat er een geslaagde integratie aanwezig zou zijn;

Overwegende dat de situatie wordt onderzocht welke zich voordoet op het ogenblik van het regularisatieverzoek;

Overwegende dat de voorgelegde bewijzen van inschrijving bij VDAB en de cursus gevolgd door uw echtgenote dateren uit een periode geruime tijd na het indienen van dit verzoek; dat het OCMW-GENT wel kan bevestigen dat u financiële steun van hen genoot;

Overwegende dat voor de periode welke in dit verzoek wordt onderzocht enkel het schoolgaan van beide dochters als teken van integratie kan worden voorgelegd;

Overwegende dat uit dit geheel van elementen dient te worden geconcludeerd dat u aan geen der verblijfsvoorwaarden voldoet van artikel 9, 9/ van de wet van 22 december 1999, evenmin voldoende bewijs aanwezig is dat u op het ogenblik van uw verzoek duurzame sociale bindingen en humanitaire redenen kan laten gelden;

Overwegende dat uw zoon XXX stelt ouder te zijn van een kind dat een legaal verblijf geniet; dat dit element afzonderlijk onderzocht wordt in het kader van het afzonderlijk verzoek van uw zoon; dat dit verzoek negatief werd afgesloten;

BESLUIT:

De regularisatieaanvraag nr. 90002000012900932, door u ingediend bij de Burgemeester van GENT op 29 januari 2000 wordt afgewezen, ondanks het gunstig advies van de Commissie voor Regularisatie.

(...).".

2. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), en van de artikelen 2, 4/, en 9, 9/, van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet); dat hij daaraan toevoegt dat de Minister van Binnenlandse Zaken een manifeste beoordelingsfout heeft begaan en dat de bestreden beslissing genomen is met machtsoverschrijding;

2.1. Overwegende dat, wat de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht betreft, de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel heeft betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft; dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt; dat niet kan worden ingezien

hoe de bestreden beslissing artikel 62 van de Vreemdelingenwet schendt, vermits deze bepaling betrekking heeft op de beslissingen genomen in het kader van voormelde wet;

2.2. Overwegende dat wat de materiële motiveringsplicht betreft, verzoeker aanvoert dat de Minister van Binnenlandse Zaken zonder gegronde motieven het advies van de Commissie voor regularisatie opzij schuift; dat om in aanmerking te komen voor regularisatie overeenkomstig artikel 2, 4/, van de Regularisatiewet, uit de samenlezing van artikel 2, 4/, en artikel 9, 9/, van voormelde wet blijkt dat de vreemdeling die reeds daadwerkelijk op het grondgebied verblijft op 1 oktober 1999 voorafgaandelijk het bewijs moet leveren van zijn aanwezigheid in het Rijk overeenkomstig één van de bewijsmogelijkheden voorzien in artikel 9, 9/, alsook dient te bewijzen dat er duurzame sociale bindingen in het land werden ontwikkeld en dat er humanitaire redenen voorhanden zijn voor regularisatie; dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de Minister van Binnenlandse Zaken heeft geoordeeld dat verzoeker geen aanwezigheid van vijf jaar kan doen gelden overeenkomstig artikel 9, 9/, van de Regularisatiewet, omdat hij pas sinds augustus 1998 in België aankwam, omdat hij in de vijf jaar voorafgaand aan zijn regularisatieaanvraag een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten heeft gekregen, en omdat evenmin het bewijs voorligt dat hij van een wettig verblijf in de zin van artikel 9, 9/, heeft genoten; dat de Minister van Binnenlandse Zaken op goede gronden vaststelt dat verzoeker, die zich beroept op het hebben ontwikkeld van duurzame sociale bindingen en humanitaire redenen, niet voldoet aan één der verblijfsvoorwaarden van artikel 9, 9/, van de Regularisatiewet; dat verzoeker niet aantoont dat zijn aanwezigheid in België op het ogenblik van zijn regularisatieaanvraag (29 januari 2000) teruggaat tot meer dan vijf jaar, vermits hij pas in augustus 1998 in België aankwam; dat verzoeker ten onrechte meent dat de Minister van Binnenlandse Zaken verzoeker niet kan ten grieve duiden niet te voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 9, 9/, van de Regularisatiewet, omdat deze tekortkoming tijdens het onderzoek door de tweede kamer van de Commissie voor regularisatie geenszins een beletsel vormde om een gunstig advies uit te brengen, gelet op zijn voldoende integratie in de Belgische samenleving; dat verzoeker eveneens ten onrechte aanvoert “dat de wetgever geenszins voor ogen had dat de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken het advies van de Commissie voor Regularisatie zomaar naast zich neerlegt”; dat de Minister van Binnenlandse Zaken over een appreciatiebevoegdheid beschikt, waarbij hij niet verplicht is het advies van de Commissie voor regularisatie te volgen; dat hij bij een afwijkende beslissing, dient te motiveren waarom hij afwijkt van het in casu gunstig advies van de Commissie voor regularisatie; dat uit de bestreden beslissing blijkt dat zij afdoende motiveert waarom de Minister van Binnenlandse Zaken afwijkt van het gunstig advies;

Overwegende dat verzoeker verder aanvoert dat de Minister van Binnenlandse Zaken een manifeste appreciatiefout heeft gemaakt door te oordelen dat de stukken die wijzen op integratie dateren van na het indienen van de regularisatieaanvraag; dat verzoeker voorbijgaat aan de in de Regularisatiewet gestelde voorwaarden, waaraan dient

voldaan te zijn vóór het indienen van de regularisatieaanvraag; dat het feit dat de Commissie voor regularisatie pas anderhalf jaar later een advies verleent, niets afdoet aan het moeten vervuld zijn van voormelde voorwaarden op het ogenblik dat de regularisatieaanvraag wordt ingediend, in casu op 29 januari 2000; dat indien dit niet geval is, zou worden voorbijgegaan aan de bedoeling van de wet, die een gunstmaatregel inhoudt voor bepaalde categorieën van vreemdelingen; dat verzoeker bijgevolg ten onrechte aanvoert dat de Minister van Binnenlandse Zaken door het uitblijven van een beslissing betreffende zijn regularisatieaanvraag binnen een redelijke termijn, “de gevolgen van verzoekers verdere integratie in de Belgische samenleving dient te dragen”; dat uit het administratief dossier trouwens blijkt dat de Commissie voor regularisatie op 10 december 2001 een gunstig advies verleende en de Minister van Binnenlandse Zaken reeds op 9 april 2002 een beslissing nam, hetzij binnen een redelijke termijn; dat uit wat voorafgaat blijkt dat de Minister van Binnenlandse Zaken geen manifeste appreciatiefout heeft gemaakt door enkel de toestand van verzoeker op het ogenblik van de regularisatieaanvraag te onderzoeken;

Overwegende dat de bestreden beslissing afdoende is gemotiveerd; dat de Minister van Binnenlandse Zaken op grond van pertinente en draagkrachtige motieven door zijn beslissing kon afwijken van het gunstig advies van de Commissie voor regularisatie; dat het enig middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeventien juni tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.